

elnökévé választása. Reméljük, hogy a Jogászegylet szakosztályai az új vezetés alatt az eddigénél még fokozottabb működést fognak kifejteni.

A Magyar Jogászegylet közgyűlésének ünnepi tárgya *Szladits* Károly egy. tanárnak *Szászy-Schwarz* Gusztáv felett tartott emlékbeszéde volt, amely felől lapunk múlt száma már beszámolt. Ugyanott nyert ismertetést hazai jogéletünknek másik ünnepi eseménye: *Kuncz* Ödön egy. tanárnak *Nagy* Ferenc felett tartott akadémiái emlékbeszéde. Ezek felett az emlékbeszédek felett nem lehet egyszerűen napirendre térni, mert a jelen nagyjainknak a múlt nagyjai felőli megemlékezése nemcsak személykultuszt jelent, hanem jelenti elsősorban a régiek tudományos működésének a kultuszát és tanításainak az átmentését a jövő generációk számára is. Az ilyen emlékbeszédeknek tehát tudományos jelentőségük van.

Lapunk m. évi októberi számában a meginduló évad legfontosabb törvényhozási problémájának, a gazdaadósságok gyökeres rendezését mondtuk. Azóta életbeléptek a 14.000/1933. M. E. számú és az azt kiegészítő rendeletek. A különböző jogászegyesületek és társaságok ezeket a rendeleteket alaposan megvitatták (különösen ki kell emelnünk az Ügyvédi Kőr ankétját, amelynek bevezető előadását lapunk főszerkesztője, *Nyulászi* János tartotta) és rámutattak azok súlyos fogyatkozásaira. A rendeletek ellen felhozott panaszok ezidőszent nem találtak visszhangra a jogalkotás tényezőinél, de az előzmények ismeretében talán még örülnünk kell, hogy így legalább valamelyes nyugalmi helyzet állott be. A kérdés gyökeres rendezésének feladata azonban még megoldásra vár.

A napilapokból értesülünk arról, hogy a nyugdíjtörvény felsőházi vitája során az igazságügyminiszter úr elfogadta a Kúria elnökének a bírói függetlenség védelmében benyújtott módosító indítványát. Örömmel és őszinte elismeréssel fogadjuk az igazságügyminiszter úr megértő magatartását, amely az alkotmányosság szellemének a diadalát jelenti. *H. Gy.*

Magánjogi csábítás. A Civiljogászok Vitatársasága 1933. november 15-i ülésén dr. *Vági* Józsefné dr. *Ungár* Margit tartott előadást „A csábítás és a jog” címmel. A magánjogi csábítás más mint a büntetőjogi; mert míg utóbbi (Btk. 247. §.), egy a kerítéshez hasonló bűncselekmény, amelyet szülő vagy ahhoz hasonló jogállású egyén követ el: addig magánjogi csábítás alatt a kir. Kúria állandó gyakorlata azt érti, midőn a férfi a tapasztalatlan és tisztességes nőt házassági ígérettel, függő, szorult helyzetének vagy a nála elfoglalt bizalmi (hivatali) állásának kihasználásával reábirja arra, hogy vele házasságon kívüli nemű viszonyt kezdjen. Ezt a fogalmat a háborús és háború utáni bírói gyakorlat fejlesztette ki. Az előadó foglalkozott azokkal a személyi kellékekkel, amelyeket a bírói gyakorlat a szembenálló felekben megkíván. A csábító felel akkor is, ha kiskorú vagy gyengeelméjű; a kiskorú csábítóért azonban az apa nem felel, akkor sem, ha a fiú egész tevékenységét apja gazdaságában vagy üzemében fejti ki. A nő személyében kel-

lék: a tapasztalatlanság és a tisztesség. Az utóbbi eset nem forog fenn akkor, ha akár a csábító, akár az elcsábított még érvényes házassági kötelékben él. Nem jár csábításért kártérítés akkor, ha a viszony ágyassággá fajult. A csábítás elkövetési cselekménye: bizonyos lelki alárendeltség kihasználása. Ezt megteremtí a függő viszony — munkaadó és munkavállaló, keresztapa és keresztleány, kántortanító és tejkihordó leány, orvos és páciens, hadisegélyes asszony és köztisztviselő — vagy a házassági ígéret. Az utóbbinál azonban a gyakorlat megkívánja, hogy a házassági ígéret legyen az oka a viszony megkezdésének. Előadó rátért a jegyszegés és a csábításért járó kártérítés közötti fogalmi különbségre. A kettő találkozhatik ugyan, fogalmilag azonban lényeges különbségek állanak fenn közöttük. A jegyszegés: szerződészegés, aminek következtében szerződésképeség szükséges hozzá. A csábítás: magánjogi deliktum. Lehetséges jegyszegés csábítás nélkül és csábítás is jegyszegés nélkül. A csábításért járó kártérítés összegének meghatározásánál aból indul ki a gyakorlat, hogy a károszégnek alkalmasnak kell lennie arra, hogy ugyanoly arányban javítsa a nő férjhezmenési lehetőségeit, mint amilyen arányban azokat a csábítás ténye rontotta. Megemlítendő a kir. Kúriának az az álláspontja, hogy az intaktság elvesztésének hátránya súlyosan éri a nőt, bármely társadalmi osztályhoz tartozzék is. Felelős a csábító azért a kárért is, amely szülés esetén a szülésből visszamaradt betgség folytán keletkezett munkaképtelenség következménye.

Az előadáshoz fűződő vita során az elnöklő dr. Beck Salamon, dr. Székely Lajos, dr. Wagner Lilla, ifj. dr. Szigeti László, dr. Besnyő Bernát, dr. Blau György és dr. Gál Dezső szólaltak fel.

Dr. Groák László: „Gazdasági struktúráváltások kihatása a társasági jogra” címmel január 10-én előadást tartott a civiljogászok vitatársaságában. Az előadás címe jelzi, hogy ezúttal a vitatársaságban nem a tiszta juris prudentiának problémáiról volt szó, hanem közgazdasági vonatkozásokkal telített kérdésekről. Az előadó azzal az ellentéttel foglalkozott, amely a gazdasági életben vezető szerepet játszó nagytőke-koncentrációk valóságos szerkezete és jogelméleti felépítése között mutatkozik. Bemutatta, hogy a modern gazdasági fejlődés miképpen távolodott el attól az individuális szemléletű gazdálkodástól, amelynek elvi alapjain áll ma is jogrendszerünk. A gazdálkodás nagy struktúráváltása gazdaságtani és szociológiai problémák tömegét vetette fel, amelyekben lehetetlen továbbra is fenntartani egy negatív irányú és tisztán individuális szellemű társasági szabályozást. Úgy a részvényjognak, mint a szövetkezeti jognak organikus reformja az előadó szerint elkerülhetetlen, különös tekintettel arra, hogy a reformjavaslatok egyes nagyfotosságú intézményeinek most már nemcsak garanciális szerepet kell betölteni, hanem gazdaságszervezési célokra is felhasználhatók. Kiemelte a Kuncz által is nyomatékosan propagált hites könyvvizsgálói intézménynek és a mérleg-valódiság biztosításának különös fontosságát.

A megreformált részvényjog keretében a pénzügyi és gyáripari koncentrációk megfelelő kiépítését és irányítását tartja lehetőségek, amelyben újra megvalósítandó a részvénytársaságnak tőkeakkumuláló, azaz kistőkékéket nagy produktív-képes tőkékévé összegyűjtő